

manifestatiua. p̄s. Emitte lucē a
veritatē tuā (qui a prē p̄cedit)
nec a prē simplicis substācie ali
quid p̄cedere potest nisi p̄ eēndā
alem p̄cessionē a idō spūs sicut a
verbum eiusdē eēndie a substācie
est cū prē. Cum autē dicit q̄ a prē
p̄cedit: oportet q̄ etiā a filio pro
cedat. In omni natura nusq̄ inueni
tur aliquis spūs esse aliau? nisi
q̄ ab ip̄o p̄cedat cui? ē spūs. Di
cere ergo q̄ spūs est filij a nō p̄
cedens a filio: est dicere id cuius
simile in nulla natura inuenitur.
Hoc autē regulariter est heres̄
attribuere deo cui? a trariū in to
ta natura manifestat. sic si dice
rē q̄ idē generat seip̄sū. q̄ nulla
natura seip̄sā geneat vt sit. A si
mili ergo isto ē dicere heres̄m q̄
spūs ē aliau? a q̄ tamē non p̄ce
dit ab ip̄o. sic ergo spūs p̄cedit a
prē a filio. Dicit tñ filius q̄ proce
dit a prē q̄ ad prēz omnia sua re
ferre s̄fueuit a quo a ip̄e filius p̄
cedit a hoc est qd̄ dicit: qui a pa
tre p̄cedit: dicit enī Aug. q̄ pat̄
est p̄cipium dimitatis nō de p̄i
cipio. p̄s. Emitte sp̄m tuū a crea
būtur a renoua. faciē ter. (Ille)
in q̄ spūs (testionū phibeat de
me) ad inimicōz diuidōez Act.
v. spūs testis est quē dedit de? in
oib? obediētib? sibi Rō. viij. Ip
se spūs reddit testionū sp̄i n̄rō
qm̄ sumus filij dei (a vos) eodez
sp̄i impleti a cōformati (testio

nū phibeat) Act. iij. Virtute magna reddebant apli testio
nū resurrectōis ih̄u xp̄i dñi n̄rī
a grācia magna erat in omibus
eis Act. p̄. Eritis michi testes i
ih̄rlm a in omi iudea a samaria a
vsq; ad vltimuz terre (q̄ ab in
cio) p̄dicacōis mee (meū estis)
a omnia vidistis a certi testes esse
potestis Act. p̄. Oportet ex h̄is
viris qui a gregati sūt nobiscuz
om̄i tēpore ex q̄ intrauit a exiuit i
ter nos dñs ih̄s m̄cipēs a bap
tismate ioh̄is vsq; nunc testē re
surrectōis fieri vnū ex istis. p̄ il
los ei a sp̄m malicia odiencū ad
michilū redigetur. Ca. xvi.

Hec locutus fuz vobis)
Dicit armat discipulos
ad paciēciāz cōtra pse
uicōnem odij malignorū. Dicit
autē quatuor. p̄mū est qd̄ dicit
non a turbetur cuz venerint. secū
duz est qd̄ p̄dicat q̄ passuri sint
terciū est qd̄ dicit qua m̄dicōne
ad hoc moueant. q̄rtum ē causa
p̄dicacōis horuz vt in memo
ria remaneat apud eos q̄ ip̄e ta
lia vt deus p̄sciuit. dicit ego: hec
locutus sum vobis: ad vtilitatem
vestrā vos p̄muniēs. q̄ omnia hec
vt deus sum p̄sciens (vt non scā
dalisemini) hoc est conturbemini
i cogitantes apud vos q̄ ex vo
cacōe nichil nisi passioēs a mor
tes habeatis Math. xvij. nccē ē

ut veniat scādala. **ve** autē homi
ni p quē scā. **ve. Ysa. viij. Dñm**
exercitū sādificate in cordib? **ve**
stris ipē pauor vester a terror **ve**
ster a erit vobis in sādificacōne
in lapidē autē a in petrā scādali
duab? domib? israhel. **(Absq? sy**
nagogis) tanq? excoīcator a ex
leges (facient vos) **Joh. ix. Jam**
aspauerāt iudei vt si q? cōfite
tur eū eē cristuz extra synagogā
fieret. **p. Cor. iij. Tanq? purga**
menta hui? mundi facti sumus o
mum pipimā vsq? adhuc (sed
venit hora) tangit hic intēcōnem
eor? a tangit duo. intēcōne ad
deum a intēcōem ad pximū. **De**
p̄mo dicit: **h? venit hora: p̄fidie de**
qua dicit **Luce. xxi. hęc est hora**
vestra a potestas tenebrar? (vt o
mis q? interficiāt vos) tanq? male
ficos homies a nociuos (arbitre
tur obsequiū se p̄stare dō) **Act.**
ix. p̄cijt epl̄as in damascū vt si
quos inueniret hui? vie viros a
mulieres vindos p̄duceret i iher
usalē (a hęc facient vobis) ea de
causa (quia nō nouerūt prēm ne
q? me) q? sum in prē hęc pater in
me **Rō. ix. Testimoniū phibeo il**
lis qz emulacōem dē habēt h? nō
h̄m scienciā **Ignorātes autēz dē**
iusticiā a suā querētes statuē iu
sticie dē nō sunt sbiecti a ideo cre
dentes bñfacere ex ignorācia no
tie xp̄i a ignorācia pr̄is qui ope
ratur in filio p̄sequitur discipulos

xp̄i **(Sed hęc)** que dixi de p̄secu
cōne (locutus sum vob) vt de? o
nium futuroz p̄sciūs (vt cum ve
nerit hora eoz) qñ cōplebūtuz (re
mīscamini) tūc (qz ego) nunc
(dixi vobis) **Continecia em v̄bo**
rum dñi cōfirmat fidē in ipsū a i
mobilitat cor a dicitis a facit vt
ea etiā que ab hostib? fiāt min?
ledant **Dicit em Greg. qz iacula**
p̄uisa min? ferunt a nō stōleābi
lius mūdi mala suscipim? si con
tra hęc p̄ p̄sciēcie clipeum p̄stituz
p̄mūimur **Deut. viij. Caue ne**
qñ obliuiscāis dñm dē tuū a negli
gas mandata ei? p̄s. **Reminiscē**
tur a cōuertetur ad dñm vniuer
si fines terre. **hęc est ergo qd dicit**
ad cōfortacōez discipuloz **(Hęc**
autē ab imācio n̄ dixi vob) h? imā
pit edificāe ad sp̄e discipulos qz
aū cōfortauerat ad fidē a ad cari
tatem. **Diuidit autē hęc pars in**
tres ptes h̄m qz ad tria p sp̄e ele
uat discipulos scz p sp̄ū sancti p
missaz cōsolacōnez p iteratā sui vi
sitacōem ibi: **Mo diū a iam nō**
videbitis me: a p pr̄is certam in
ōmī peticōe exaudicōne ibi: **Amē**
amen dico vobis: si quis p̄cicit
in nomine meo prēm **Adhuc at**
prior h̄az diuidit in qñq? ptes
In quarū p̄ma necāriam ondit
sp̄itū sancti cōsolacōez **In secū**
da utilitatē **In terciā moduz**
In quarta ondit discipuloz p̄fectō
nis sup̄lemētū **In quinta ostēdit**

Nō tristemini sicut ceteri qui
spē non hnt cōtra qd̄. **1j. Cor. 1j.**
solamini illū ne forte abūdāci
oī tristitia absorbeat. Ex morte
enim dulcissimi dñi tanta tenuit
eos tristitia q̄ nullam admittē
bāt solacōem nō cogitātes qd̄
scriptū est. ad vesperz demorabi
tur fletus: ad matutinū leticia
Ruth p̄. Nolite me vōre noemi
hoc est pulchraz h̄ vocate me ma
ra hoc est amaram. qz amaritu
dine repleuit me valde altissim?
oipotēs. **(S3 ego veritatē dico vob̄)**
Tāgit h̄ recessus sui vtilitatē
q̄ p̄mittit absconsionez veritatē.
q̄ dicit ille q̄ mētiri nō p̄t. **Rō. 11j.**
Est aut̄ de? verax omis homo mē
day. **(Expedi vob̄)** hoc ē vtile est
vob̄ (vt egov adā) qz p̄nā me
carnis tenet vos in sensibili cōso
lacōne q̄ non p̄mittit redire int?
ad cōtēplacōem deitatis q̄ hoc est
vnum. **Aliud ē q̄ sentire de me sē**
sibiler est sentire s̄m infirmita
tem q̄ hoc ē impfectōnis. **Senti**
re autē de me intellcūalif ē sentie
spūaliter q̄ hoc cōpetit deitati. **Ter**
cia causa ē: qz remouēdo me a sē
sibus vestris ero glorificatus et
hoc facit i vob̄ habilitatez ad spi
ritū recepōnem sicut dixim? i an
tehabitis q̄ ideo dicit **Aplūs. 1j.**
Cor. v. itaqz nos ex hoc neminē
cognouimus s̄m carnem q̄ si co
gnouim? s̄m carnem xpm̄. h̄ nūc
iā non nouim? ideo etiā dicit h̄i

i p̄s. **Accedat homo ad cor altū**
q̄ exaltabit de? ad cor altū accedē
impedit ifirmitas carnis sēfib?
exhibita. sed qn̄ illa tollit ad cor
altū accedit qn̄ xp̄us i gloria dei
p̄ris esse cogitat. **Sic ergo: Expe**
dit vob̄ vt egov adā: pensandū
aut̄ est qz si p̄nā carnis filij dei
ipedit s̄ctispūs recepōem q̄nto
magis carnal' affcūs in nob̄ spi
ritū sanctū impediāt. **Gal. v.** Ca
ro cōcupiscit adūsus spiritum et
spiritū adūsus carnem. hoc em̄ si
bi inuicem adūsant vt nō quecū
qz vultis illa faciatis. **(Si em̄ nō**
abiero pacit? nō veniet ad vos)
Hui? tamē causa non est ex pte
dñi. h̄ ex pte carnalis affect? di
scipulorū. **Intētū enim mūdus ē**
spiritū? q̄ in nullo conformat m̄si
in eo q̄ om̄ino est spūal' nullo car
nali solacio impedit? **Vñ bernar**
d? **Delicata est dīna consolacio.**
qz non dat admittētib? alienā
p̄pter hoc ergo expedit vt vadat
vt spiritūz mittat q̄ ad carnales
q̄ s̄m carnis infirmitates de xp̄o
sentietes venire n̄ potest. **hebre.**
v. **Perfectoz est solidus ab?** eo
rū q̄ pro cōsuetudine exercitatos
habent sensus ad discrecōem bo
ni q̄ mali h̄ est q̄ dicit. **(Si aut̄**
abiero) pl? a carnalibus sensibus
vestris vt me carnaliter de cetero
non diligatis. h̄ spem vram i spi
ritualib? meis ponatis. **(Mittaz**
eum ad vos) sicut infati auferē

māmillā matris vt ad pfecta se
extendat et abum in quo mēbra
sua roborentur accipiat **Ysa. xxviii.**
Quē docebit sciētiā et quē i-
telligere faciet audituz pulsos a
lacte auillos abvberibus (et cū
uenerit ille) **Tangit adueniētis**
spiritus officiū et hoc pmo dicit i
omniū secūdo in speciali **In omni**
ni autē dicit: qd cum uenerit ille
spiritus et repleuerit corda fide-
lium ille (arguet) hoc est arguen-
do diminet-argumētū em̄ quasi
arguēs mentē dicit p̄s. **Arguā te**
et statuam contra te faciē tuā (nū-
dum) qd mundus in maligno poi-
tus est et ideo arguēdus **Eccl. xx.**
q̄ bonū est arguere q̄ irasci et cō-
fite in oracōe nō prohibere. (**De**
p̄tō) **Ihē. ij.** Arguet te maliciā
tua et auersio tua increpabit te.
Est ei hoc p̄tū qd antonomas-
ticē est p̄tū et hoc est p̄tū infide-
litas et ideo seq̄tur. **Ihē. ij.** sci-
to et uide qd malū et amāz est te
derelinquisse dñm deuz tuū (et de
iusticiā) quā ego quidē feci s̄ ip̄i
eam negauerūt **Rō. x.** Fimis legis
xp̄s ad iusticiā om̄i credētī et ibi
dē **Ignorātes dei iusticiā et suam**
querētes statuere iusticie dei nō
sunt subiecti (et de iudiciō) q̄ me
iniuste condemnauerūt **Ysa. xxvi.**
Cum feceris iudiciā tua in terra
iusticiā discēt habitatores ter-
re. sic ergo p̄mittit in omniū **Cō-**
seq̄nter autē explanat illa p̄ par-

tes singulas dicit ego (de pecca-
to quidē) quod est antonomas-
ticē p̄tū (qd nō crediderūt i me)
cū uerba in potestate p̄tulerim
cum exempla exhibuerim cū testi-
ficatus fuerit ioh̄es et cum om̄ia
testimonia scripturarū p̄bauerim
cum enim sic uenerim et locutus
eis fuerim et non crediderint exau-
sacōem de p̄tō infidelitatis eorū
habere nō possunt **Eccl. x.** Peccā-
tem in animā suā quis iustifica-
bit **Ioh. ix.** Si cecā essetis nō hē-
retis peccatū. nunc autē qd dicit
tis uidem? p̄tū v̄rū manz (**De**
iusticiā autē) quā exhibeo et quā
illi semp̄ calūniati sunt dicētes
me patri in opibz eē cōtrariū ar-
guet sp̄s s̄c̄s (qd ad p̄z̄vato)
om̄ibz oñdens qd merito iusticie
qua ad patris dexteraz exaltoz
patri per omnia placeo et illi re-
darguendi sunt qui hanc iusticiā
patri dixerunt non esse accep-
tam **Ysaie decimo.** Confirma-
tio abbreviata inuindabit iusticiāz
Ihē. xxiiij. Hoc est nomen qd
uocabunt eum dominus iustus
noster (et iaz non uidebitis me)
talem sicut sū. qd pat̄ me p̄tū iu-
sticiā quā feci glorificabit et tñ il-
lam iusticiā qui me oderūt p̄mi-
tari noluerūt **Uidebitis autē me**
in p̄tate magna et maiestate p̄tū
iusticiā quā in mundo exhibui.
Act. p̄. Veniet quēadmodū uidi-
stis eū ascēdētē i celiū. **Ysa. xxvi.**

Dñe exaltetur man⁹ tua et nō vi-
deant videāt et cōfundant zelān-
tes populi et ignis hostes tuo⁹ de-
uoēt hoc est nō videāt quidē nūc
s̄ tunc in cōdemnacōem suā vide-
bunt sic et apli nō videbūt cristū
infirmū. s̄ virtute et maiestate et
merito iusticie apd̄ prēm exalta-
tū vbi vidit eū stephā⁹ Act. vii
et vbi vidit eū paul⁹ Act. ix. (de
iudicio vero) quo me iudicauerūt
iniuste cōdemnātes et hoc ideo p̄ba-
tur (q̄a) p̄ meū iudiciū quo iniu-
ste ab eis cōdemnat⁹ sū (pr̄iceps
hui⁹ mundi) dyabol⁹ qui in me
extēdit man⁹ cū in me nichil iuris
haberet (iam iudicat⁹ est) hoc ē
p̄ sentēciam extra potestātē quā
habuit foras missus **Joh. xij.**
Nunc iudiciū est mundi nūc pr̄i-
ceps hui⁹ mundi eiciet foras. Et
ideo qz pr̄iceps mundi p̄ iudiciū
iniquū erect⁹ est iudiciū eorū in-
iustū est et ideo a spū veritatis ar-
guendū. In omib⁹ ergo istis ar-
guē ē manifestae sic dicit **Epl̄.**
quōto. que arguūtur a lumine ma-
nifestant. et qz spiritus hoc per
ap̄los manifestat tūc arguē d̄z
manifestat em̄ p̄ctm̄ mūdi iusti-
ciam xp̄i tñ esse iudiciū dyaboli
Si quēritur q̄re filius nō argu-
it. dicēdum q̄dem qz fili⁹ argue-
bat. s̄ adhuc nō exite cōplerōne
pt̄atis et adhuc nō ostēsa iusticia
xp̄i que p̄ ascēsiōem p̄bata est
et adhuc nō cōpleto iudicio p̄ cie

ctōem dyaboli nō potuit arguē.
s̄ illis omib⁹ cōpletis cū spirit⁹
libertatis datus est ap̄stol⁹ pul-
so timore liberta fuit redarguō.
hoc est ego qd̄ dicit (Adhuc mlt̄
ta habeo et c̄) h̄ ostēdit infirmita-
tis discipulorū sup̄plemētū ex spū
p̄misso et dicit quōto. p̄mo ei mai-
festat infirmitatē. secūdo v̄z in-
firmitatis cōsolatorē. tercō causā
quare docet veritatē. quōto qz etiā
futuroz facit annūciacōez. **D**ic
ergo **Adhuc habeo vobis multa**
dicere. que ad v̄strā spectant p̄-
fectōem (s̄ non potestis portare
mō) p̄pter v̄ram infirmitatem.
Heb. v. Grandis vobis sermo
et interpretabilis ad dicēdū quī
imbecilles facti estis ad audiēdū
Jo. vij. Nondū erat spūs dat⁹
qz nondū erat ih̄s gloriatus.
Act. iij. Non portabāt qd̄ dice-
bat (Cum autē venerit in vos il-
le) quē p̄m̄si (spūs veritatis) q̄
intus docet et suggeret veritatez.
Act. p̄. Accipietis v̄tutē sup̄ue-
niētis spiritussc̄a in vos (docēbit
vos ōnem veritatē) **Gl̄.** saluti
nec̄ariam. qz alia veritas potius
est vanitas. sed insciēcia q̄ sc̄d̄z
pietate est solida et simplex inue-
nitur veritas. vel dicit: ōnem ve-
ritatē: hoc est p̄fectam veritatez
Joh. viij. Cognoscetis veritatē
et veritas liberabit vos **Job. xxx**
ij. Inspiracō ōmpotētis dat itel-
ligēciam (non em̄ loquetur a se

et annuntiabit vobis per internam
inspiracionem sic sepius diximus
Annuntiabit autem dicit quod adhuc
spiritum ad robur et illuminacionem
erant accepturi **Joh. vii.** Nondum
erat spiritus datus quod ihesus nondum
erat glorificatus. per hoc autem quod
dicit: quod de meo accipiet vehementer
obiectur contra grecos. Est enim
filius quod per sui generacionem suam est
et hoc est totum quod non seiungit
oppositiois relacio. Sic accipies
de eo quod est filii necario accipit
a filio quia non est aliqua oppo-
sicio que hic seiungit. Inter enim
accipere a patre et accipere a filio
non est opposiciois relacio. ergo
accipit a patre sicut a filio et est ab
ipso sicut a patre. hoc est ergo quod
dicit. hanc puto huius patris esse ex-
positioem scripturalem **Aug.** autem ali-
quantulum aliter exponit ab illo lo-
co. **Cum autem venerit ille:** In quo
loco diximus officium et modum spi-
ritus sancti in testificando et tunc
dicit enim quod arguit mundum de pec-
cato omni quod mundani commise-
runt in doctrina apostolorum per vitam christi
innocentiam **Ecc. xvij.** Quid nequus
quod quod excogitavit caro et sa-
guis et hoc quod arguetur per.
Qui corripit gentes non arguet quod
doctorem hominem scientiam: quod non cre-
diderunt in me: dicit **Aug.** quod hoc
ponit specialiter quod hoc manente
omnia manent et hoc recedente
alia remittuntur et tamen non ponit

hoc ideo quasi de hoc solo redar-
guit. De iusticia autem arguit dicit
Aug. de iusticia non mundi sed
credendum in christum quorum operacione
mundus damnatur et hoc proprie est
iusticia fidei qua credunt ea que
non videntur et ideo dicit: quod vado
ad patrem et iam me non videbitis:
ut fides sit de hijs que non videntur
Et ideo dicit: non me videbitis mun-
dus. sed vos me videbitis qui cre-
ditis que non videtis **Heb. xi.** Fi-
des est substantia rerum speranda
rati argumentum non apparentium. **ij.**
Cor. iij. Contemplantibus nobis
que non videntur eterna. **Rom. viij.**
Que videt quis quid sperat? si au-
tem que non videmus speramus? per
patientiam expectamus? De iusticia
autem hac fidei dicit **Aug.** Intel-
ligi illud **Rom. iij.** Arbitramur homi-
nem iustificari ex fide sine operibus?
legis. De iudicio autem quo mundus
iudicabit in futuro quod non timuit
et hoc est: quod princeps huius mun-
di: qui damnatus est propter peccatum
iam iudicatus est: et illum sequen-
tes similiter damnabuntur. **ij. pe.**
ij. Si de angelis peccantibus? non
peccant. sed rudentibus? inferni detra-
ctos in tartarus tradidit cruciandos
novit dominus pios de temptacione eri-
pere iniquos in die iudicii resua-
re cruciandos. dicit enim **Aug.** per
non ideo dicit quod spiritus arguet
mundum ideo. quod filius non argu-
at cum scriptum sit **Ysa. vnde dicit.**

Judicabit in iusticia paupes ⁊
arguet in eq̄tate p̄ m̄asuetis t̄re
s̄ sp̄s arguet in p̄nti ad correcti
onē filius aut̄ in futuro iudicio
ad d̄nacionē q̄z p̄r̄ onē iudiciū
dedit filio sic **Jo. xvi.** dictū ē **A**d
huc multa habeo vob̄ dicere: s̄
nō mutat̄ **S**ed q̄rit **aug?** cū su
p̄ra dixit **Joh. xv.** **O**ia quāq; au
diui a patre meo nota feci vob̄is
quomō nūc dicit **A**dhuc habeo
vob̄ multa dicere **S**z ad hoc d̄d̄
q̄ om̄ia dixit statui discipuloz cō
petēcia s̄ tam̄ multa remanserūt
dicēda q̄ aīales adhuc discipuli
nec dū intelligē voluerūt ⁊ de illis
hic loquit̄ **D**icūt tam̄ q̄dā q̄ cū
dixit quecūq; audiui a p̄re meo
q̄c̄ q̄ sit distribucō p̄ generib;?
singuloz ⁊ nō p̄ singulis generū
s̄ ego reputo solucōem **Aug?**
magis veniētē. **Q**z autē subū
gitur q̄ sp̄s sc̄s docebit om̄ē ve
ritatē nō mutat̄ q̄d ei dicit̄: nō lo
quit̄ a semetip̄o: exponit sic expo
sitū ē q̄z de eo q̄d ē p̄ris ⁊ filij ac
cipiet ⁊ ānunciabit **E**t ideo dicit̄
p̄ **Jo. ij.** **N**ō ē necē vt q̄s vos do
ceat v̄ctō ei docebit vos de oībo
Qz autē d̄ ic̄t: quāq; audiet loq̄
tur: dicit̄ autē **Aug?** q̄ audiet
ab illo a q̄ p̄cedit ⁊ audire illi ē
scire i. eē. a quo ergo illi ē eēcia
ab illo ē audiēcia i. scia q̄ nō est
aliud q̄ scia q̄ nō est aliud q̄ es
sencia nec futurū ibi ponit iō. q̄z
aliq̄d auditur? sit q̄d pri? nesci

ueit. s̄ qz suū audire s̄m p̄cessio
nē eternā nunq̄ defect̄ **P**ossz t̄n
dici q̄ methaforice sp̄i cōuenit
audire. qz fili? vt verbuz p̄cedit
p̄ generacōez q̄d sp̄s s̄m s̄bsta
cialia accipit q̄n a verbo p̄cedit.
qz audire est s̄bam verbi p̄cipere
⁊ cū p̄sona non accipiat id q̄d ē
alteri? p̄sonē nisi p̄ hoc q̄d ab il
la p̄cedit: relinquit̄ ex hoc p̄ mo
dū loquēdi q̄ sp̄s a filio p̄cedit
⁊ hoc est str̄ grecos: **I**lle me cla
rificabit: hoc s̄m exp̄sionem **A**u
gustini nō multū mutatur ab ex
p̄sionē p̄reinducta dicit̄ enim
q̄ filium clarificat sp̄it? quia
p̄ apostolos sp̄ituales faciendo
declarabit quomō patri filius ē
equalis ⁊ hoc clarificacō non est
in filio sed i membris. cetera au
tem non mutantur. (**M**odicum
⁊ iam non videbitis me) **D**ic̄ in
cipit secundum quod est visitac
onis xp̄i promissio **E**t habz tres
partes **I**n quarum prima redi
tum suum ad visitandum p̄mit
tit **I**n secunda de hoc ortam̄ disci
pulorum dubitacōem absoluit
ibi: **D**ixerunt ergo ex discipulis:
In tertia de hoc congruam̄ alde
similitudinem ponit ibi: **M**ulier
cum parit **I**n primo horum tria
dicit̄. recessum. reditum ⁊ causaz
consolacionis. **D**e recessu suo ab
eis dicit̄: **M**odicum: tempus re
stat presencie mee corporal̄ vob̄i
scum: ⁊ iam non videbitis me:

In carne mortali et vita animali
vobiscum regitem. quia ista verba in
nocte qua tradebat dicebat et non
vixit nisi ab illa hora usque ad no-
nam sequentis diei que fuit sexta
fera. **Joh. vii.** Adbuc modicum
vobiscum sum et vado ad eum qui me
misit. simile dixit **Lu. xii.** Dicite
vulpi illi quia demonia eiicio et sani-
tates perficio hodie et cras et tertia
die sumor. hunc sensum adiuvat
glosa et dicit: modicum id est par-
uum tempus restat usque ad hoc quod
paciar et sepulchro claudar. vel
dicat modicum tempus esse tempus vi-
te vniuersi hominis vel etiam totius mu-
di in quo per penitentiam corporalem ap-
ta specie non videbitis me: quoniam
corporali substantia in altari vobi-
scum sum non apta specie sed sub specie
sacramentali et ita hoc tempore vide-
bitis me non oculis corporis sed
cordis per intellectum divinitatis. quia
sicut promissum **Matth. vii.** sic in ad-
iutorio gratie vobiscum sum omnibus
diebus usque ad consummationem seculi.
**Hoc tamen tempus modicum est re-
spectu eternitatis. omnibus ergo
hinc modis dicit: modicum et non
videbitis me: Jo. xii.** Filioli mei
ad huc modicum vobiscum sum. De se-
cunda expositione dicit **Joh. xii.**
Adbuc modicum et mundus iam me
non videbit vos autem videbitis me
quia ego vivo et vos vivetis. **(Et ite-
rum modicum tempus) quia tamen per
triduum resurgam (et videbitis**

me) vobis in corpore glorioso ap-
parentem **Osee. vi.** Vivificabit
nos post duos dies et in die tertia
suscitabit nos **Matth. xxvii.** post
quod surrexero precedam vos in galilea
ibi me videbitis. quia autem totum tem-
pus usque ad iudicium modicum est
dicit **Apo. xii.** Descendet ad vos
dyabolus habens iram magnam
sciens quod modicum tempus habet **Apo-
ca. iii.** Ecce venio cito tene quod ha-
bes ne alius accipiat coronam tuam
**Hoc est ergo quod dicit et literaliter
et spiritualiter (quia vado ad patrem)
hoc pertinet ad consolacionem. vadit
autem ad patrem localiter. beatitudinem a-
liter. spiritualiter ex caritate discipu-
lorum. localiter quidem quia ad sedem
celi trinitatis eleuat. ps. A sum-
mo celo egressio eius et ideo tunc
ut rex intronizatus maxima do-
na donabo et que decet regiam ma-
gnificenciam et maiestatem. **De ster-
ij.** Largitus est munera secundum mag-
nificenciam principalem **Eph. iii.** et
psal. Ascendens in altum captivam
duxit captivitate dedit dona homi-
nibus. vado beatitudinaliter in opti-
mis bonis patris beatificatus secundum na-
turam humanam. **Col. iii.** Que sur-
sum sunt que est ubi christus est in dexte-
ra dei sedens qui sursum sunt sapite
non qui super terram. vadit spiritualiter
in fide credendum ad equalitatem pa-
tris sublimat. **Jo. xix.** Noli me
tangere non dum enim ascendo ad pa-
trem et hoc est non es me digna**

tangere qz in corde tuo nō dum
ascēdi ad patris mei equalitatē
s; hoc idem nūcia fratrib; vt ascē
dant ad cor altū. Et tunc quādo
in cordib; eorum ascēdero tūc et
ipfi alti erūt et tunc omnia promif
sa patris papiēt. Caritate autē
discipulorū ascendit qz propter
eos ascēdit. tum parād ocis locū
tum etiā vt remoueret ab eis p
senciā carnis ne detēti in ipsa nō
eleuarētur ad desiderū beatitudinis.
Johis. xiiij. Vado parare vobis
locū. Et iterū **Johis. xv.** Expedi
vobis vt ego vadam. nisi enim abi
ero paraclit; non veniet ad vos.
Vunt tamē qui obiiciūt et dicūt
qz p̄sencia corporalis saluatoris nō
fuit mala aduētū spūs sancti nō
cōtraria et ideo cōsolacionis spiri
tussancti nō fuit impeditia. **V**ed
hoc obiectō stulta ē et solucio quā
inducūt erronea. Dicūt enim cō
cedentes id qd obiectōne proba
tur qz spiritussanct; non dabat
discipulis non fuit ex pte discipu
lorū sed ex pte cristi qui nō fuit
adhuc exaltat; in loco honoris et
ideo nō decebat eū dare magnifi
ca dona. sicut dedit quādo intrōm
zatus fuit sede honoris in ascēsi
one que solucō nimis stulta est qz
crist; dona spiritus nō dedit s; m
humanitatē que sola in ascēsi
one exaltata fuit. sed dedit ea s; m
beatitudinē que nūq; exaltata fuit sed
semper alta. Et ideo tenēdum est

qd dixim; supra **Johis. viij.** Qz
ipse in cordib; eorum ascēdit in
fide et deuocōne subtrahēs eis hu
manitatis p̄senciaz vt nulli immi
terētur nisi fidei dimitatis. Et qd
obiicit qz corporalis p̄sencia vel ami
ciā nō est cōtraria spiritui sancto
et ideo nō impedit eam: omnino stul
tum est. v; est qnō est cōtraria
ei. sed tamē est alia et minor et iō
circa aliud q̄ illa hominē tenet et
ideo q̄ diu anim; circa talia opeā
tur et occupat nō potest assurge
re ad alia quia anim; intenci
one deuocōnis circa duo siml; nō
est cū sit indiuisibil; circa scilicet
amicia que est amicia p̄sencie
corporalis et circa eam scilicet que
est circa altitudinē beatitudinis quia
vna scilicet est humana et altera
diuina. Et qz dicit qz vna nō est
alteri cōtraria. Dicēdum qz verū
est sed tamē vna ab altera est di
uisa: et habent modos cōtrarios
quia vna detinet circa hic et nūc.
Altera autē vult esse vbiq; et sem
p; et vna est circa tēporale et altera
circa eternū vna circa p̄uatiū et al
tera circa cōmune. **S**i autē obiicit
qz p̄mo xps suā carnalē p̄sencia
exhibuit et ita corporalis p̄sencia ad
beatitudinis p̄sencia et fidem p̄fuit et
sic nō est verū qz corporalis sua fa
miliaritas a caritate et dulcedine
diuina aliquē impediuerit. hoc enī
est stultū. qz quādo crist; corpa
le suam p̄sencia exhibuit statū ad

caritate sue deitatis verbis erexit
et ideo corpalem suam societatem ex
hibuit ut esset sicut via ut dicit
Gregori? **D**ivina autem promissio si
cut viae terminum et ideo permanens
in eo quod est via impeditur a ter
mino et hoc quo deberet uti frui
sicut fine et ideo est perversus et hoc
est quod dicunt sancti quod corpalis de
lectatio in christo secundum carnem impe
dit solacionem sancti spiritus sic
membrys palitium non potest recipere
plena spiritus operacionem sicut su
pra ca. vii. notauimus et hoc est ve
ritas huius questionis et non est sequen
dus error eorum qui dicunt quod iohannes
christus non dedit spiritum sanctum abundanter
quod non decebat quod daret eum ante
quod corporaliter esset exaltatus quia
tunc collatio spiritus sancti remansisset
in ipso et non in apostolis quod erroneum
est omnino et contra rationem quod liber
tas divina tanta est quod statim dat bo
na quoniam aliquis receptibilis est et pa
tus ad accipiendum (**D**ixerunt ergo
etiam) hinc tangit solucionem dubitacionis
discipulorum et sunt in hac parte
duo quorum unum est discipulorum
dubitacione secundum autem dubitacionis
solucionem ibi cognouit autem
ihesus: **I**n dubitacione autem tria
dicuntur unum quidem quod continetas
videtur esse in sermone secundum au
tem dubitacio relicta ex contrarieta
te tertium autem confessio ignorancie
ex sermone obscuritate dicit ergo
(**D**icebant ergo ex discipulis

ei?) et signat quod non omnes hinc
dubitates dicebant quidam autem
perfectiores non dubitabant de sermo
nibus eius quibus forte non intelligen
rent **R**o. iij. **I**n re promissione dei
non hesitavit diffidencia plenissime
sciens quod quicquid promissio ei deus po
tens est et facere. (**Q**uid est hoc quod
dicit nobis modicum) ac si dicant
sermo videtur sibi repugnare quod si di
cit de morte sua tunc non erit modi
cum quod iterum visuri sumus eum quod nunc
quod videbimus eum et hoc dicebant
quod nichil de resurrectione cogitare
poterant **S**ap. ij. **N**on est agnitio
qui reuersus est ab inferis **Ysa.**
xxxviii. **N**on aspiciam hominem vultum
et habitatore quoniam scietis si autem loquitur
de alio recessu quo iturus erat ad
patrem tunc nescimus quid loquitur et
ideo querunt quid sit hoc dictum et quid
sit illud: quod vadit ad patrem: quod pu
tabant quod moriendo non iret ad pa
trem sed post mortem non gustando
iturus esset ad patrem quod dixerat **J**o
hannis. viij. **S**i quis sermone me
um seruauerit non gustabit mor
tem in eternum **E**t ideo de utroque isto
rum dubitant dicebant ergo: quod
est hoc quod dicit nobis modicum: quod
hoc non intelligebant et confessi sunt
dicentes (nescimus quod loquitur) quod
verba eius non intelligebant nesci
entes de misterio resurrectionis
eius nec scietes quod modicum est omne
tempus usque ad iudicium **Aggei. ij.**
Adhuc in modicum et ego mouebo

nō solum terrā s; etiā celum **Ysa-**
liij. Ad punctū et in modico dere-
liqui te et i miseracōib; magnis
cōgregabo te. **Ysa. xxvi.** Abscon-
dere ad montū donec ptianseat
indignacō mea **Et seqtur.** Ecce
dominus et egrediet et visitabit
iniquitatem habitacōis terre et iō
domin; ignorāciam simplicium
discipulorū illuminat dicēte euā-
gelista **(Cognouit autem ih̄s)**
p̄ illustracōem sue deitatis qua o-
nia secreta penetrat **Ecc̄. xxij.**
Oculi dñi lucidiores sunt sup so-
lem aspicientes in absconditas p-
tes et ideo hic tria dicuntur. scili-
cz secretorū reuelacō. tristitię de
passione sua imminēte predictō et
de tristitiā in gaudiū cōuertēda
cōsolacō. dicit ergo: **Cognouit**
autē ih̄s: qui o-
nia nouit anteq̄
fiant (qz volebant eū) hoc ē desi-
derium habebāt hoc qd̄ dixerat
intelligēdi (interrogare) **Deut.**
xxxij. Interroga prēm tuū et an-
nūciabit tibi maiores tuos et di-
cent tibi (et dixit eis) p̄ueniēs in
terrogacōem (de hoc queritis in-
ter vos) michi reuerēciam seruā-
tes. qz a me nō queritis (qz dixi
modicū et nō videbitis me) ad tē-
pus h̄m carnis mortalis p̄ncipaz
(et iterū modicū) qd̄ est p̄ tridu-
um mee sepulture (et videbitis
me) apparētē vobis in corpe gli-
oso post resurrectōnē. **Et causa q̄**
stionis est qz animales existētes

nō potestis cape qualiter p̄ igno-
mīnā passiōis transit ad glori-
am resurrectōis. **p̄. Cor. ij.** Ani-
malis homo nō p̄cipit ea que sūt
spūs dei. stulticia em̄ est illi quia
spūaliter examiatur **(Amē amē**
dico vobis) duplici vtitur cōfir-
macōe quia adhuc latebat resur-
rectōis misterū. vnde et post re-
surrectōez latebat hęc via que ē
p̄ passiōnē ad gloriā **Lu. xxij.**
O stultia et tardi corde ad credendū
**in o-
nib; que locuti sunt p̄phete.**
p̄. Pet. v. Spūs xp̄i in p̄phetis
prenunciās q̄ in xp̄o sunt passio-
nes et posteriores gl̄as et eadē via
in gloria est in mēbris **Rō. viij.**
Si tamē sp̄atiū vt et simul glo-
rificemur. qz ergo h̄ via latebat
duplici vtitur cōfir-
macōe. **p̄. In mai-**
via tu et se. tue in a. ml. et re. tu.
nō cognō. mare ei figt̄ p̄fidū a
maitudis. aq̄ at multitudiez tri-
bulacōis (qz plorabitis et flebi-
tis vos) ploāt? ē in lacriacōe. fle-
t? at i q̄rela agustie qz ploābāt
de absētia solacōis et flebāt de
stācia mūdi p̄seqntis. **Tren. p̄.**
Plorās plora. in no. et la. a? in
maxil. et. Itē. ij. idarco ego plo-
rans et ocul? me? deducēs aq̄s qz
lōge fact? ē solator a me dūtes
aiaz meā (mūd? at) h̄ est mūdai
in diuicijs et delicijs et ābiōe vi-
uentes quos ego argui et detesta-
t? sū (gaudebit) tanq̄ de me triū
phauerit et me deluerit et non

fit de cetero qui arguat maliciaz
eius sic **Judic. xvi.** philistei gau-
debant de cōplēso sapsone a li-
gato **Sap. xiiii.** Dum letant in
faniunt **Prou. ij.** Letatur cū ma-
le fecerint a exultāt in rebus pess-
imis (vos autēz a tristabimini)
de morte mea **Lu. xiiii.** Qui sūt
hij sermōes quos a fertis ad in-
uicē ambulantes a estis tristes.
Job. xvi. qz hec locutus sum vo-
bis. tristitia impleuit cor vestrū
(Sed tristitia vestrā) de morte
mea (vertetur in gaudiū) **In re-
surrectōe** **In apparicōe** **In ascēsi-
one** a maxime in sādā spūs mīssi-
one que omnia post modicū tēp?
futura sūt vobis **Job. xx.** Gaudi-
fi sūt discipuli viso dño **Ysa. v.**
Gaudiū a leticia inuenit in ea g?
ānūciatio a vox laudis. hec ē ex-
positio lrālis. **Attēdēdum** est at
qz adhuc est talis diuisio inter
mundū a discipulos xpī qz mun-
dus gaudet in bonis tēporalib? qz
nunc sūt. h? gaudio vano a turpi
a p̄mixto siue impuro a instabi-
li. gaudio vano qz de vanitate
de instabilitate dicit **Eccl. ij.** Di-
xi in corde meo vada a affluam
delicijs a fruar bonis a vidi qz h?
quoqz esset vanitas n̄sū reputa-
ui errorem a gaudio dixi qd fru-
stra decipieris. turpis est eciam
mūdi leticia qz de turpib? est pec-
catis **Sap. xiiii.** Neqz vitā neqz
nupcias mundas custodiūt iaz

Apoē. xvij. Cuz meretrice mag?
fornicati sunt reges terre a in eb-
riati sūt qui habitāt terrā de vino
p̄stitucōis eius. hoc autē vinuz
significat gaudiū de turpitudine
p̄stitucōis mūdane. Est eciam p̄-
mixtū a ipuruz. qz int? nichil hz
vnde gaudeat a extra deceptorio
gaudz gaudio. sic si aliquis via
florida ducat ad supplicia a gau-
det de via oblitus de supplicioz
amaritudine **Prou. xiiii.** Risus
dolore miscebit a extrema gau-
dij occupat lud? **Instabile** autē
est qz deficit mundo a mūd? defi-
at sibi **Job. xxi.** Tenent tympa-
nū a cytharā a gau. ad se. or. d.
m. b. d. s. a m. p. a. ad infima de-
scendūt a idēo istud gaudiū dū-
titur in tristitiā **Amos. viij.** Cō-
uertā ōnes festiuitates vras i lu-
dum a ōnia cantica vra in fletū
Tren. vlt. Conūsa est i ludū cy-
thara mea cecidit corōa capitis
mei **Est** autē ecōtra gaudiū spiri-
tuale plenū v̄z p̄lchrum a eter-
nū a purum. v̄z qz de v̄ris bonis
interiorib? qz sūt bona regni celo-
rū. **Rō. xiiii.** Non est regnum dei
esca a pot? h? iusticia pax a gau-
diū in spūs sancto **Ysaie. lxi.** Gau-
dens gaudebo in dño. pulchruz
autē est qz est de laudabilib? a
pulchris bonis v̄tutū **Sap. vij.**
Letatus sū in ōnibus quia a n̄ce-
debat me ista sapienciā. purum
ē qz nichil alienū hz admixtum

Prouerb. xiiii. Cor qd nō nouit
ama-am. sue in gau. eius nō mi
scebit extrane? **Perpetuū. ps.** Le
tat? sum in hijs que dicta sūt mi
chi in domū dñi ibim? vbi gau
dij nunq̄ erit finis. sādī eiaz q̄
duplicā tristitia tristant. scz de
pctis pprijs. de pctis pximoruz.
de pñti incolatu a de btitudinis
dilacōe. **De pmo in ps.** Ad me
ip̄sū aīa mea cturbata ē **De scū**
2 Rō. ix. tristitia est michi maḡ
a ctinu? dolor cordi meo p frīb?
meis. **De terco Tob. iij.** q̄le mi
chi gaudiū est qz in tēbris sedo
a lumē celi n̄ video **De q̄rto. ps.**
Fuerit michi lacrie mee pā. die
ac nocte dū di. mi. q̄ti. vbi ē de?
tu? . hęc ergo tristitia vertetur in
gaudiū **Math. xxv.** Intra i gau
diū domini tui **Luc. xxvi.** de om
b? hijs **Fili** recepisti bona invita
tua a lazar? similiter mala. nūc
vero hic solatur tristitia sua v̄
sa in cōsolacōez a gaudiū. tu vero
crucians cōsolacōe tua versa in
tristitiā a lamētū. **Tob. iij.** p?
tempestate tranq̄llū facis a p? fle
tū a lacriacōez exultacōez a gau
diū infundis **(Mulier** cuz parit
tristitiā habz) **Hic terco dat**
simile de tristitie in gaudiū ouer
sione **Duo autē dicit** scz simile a
similis adaptacōem. simile autē
de tristitiā pmo dat dicens. **Muli**
er que cōcepit concepto semine
cū parit hoc est cū p arturit tristi

tiā habet in dolorib? vteri sūt
a angustijs p. **Thess. v.** Sic do
lor in vtero h. a nō est. **Ysaie. xx**
vi. sicut que cōcepit cū appropin
quat ad ptum dolen? clamat in
dolorib? suis. sic facti sumus **Ysa**
ie. xxxvij. Dies tribulacōis a an
gustie correctōis a blasphemie
dies hęc. qz venerūt filij ad par
tuz a nō erat virtus piendi **Ap**
caliph. xij. Clamat pturēs. (qz
vixit hora eius) vt in āgustia pa
riat. hęc em̄ hora est maledicōis
dñi quia dixit **Gen. iij.** In dolore
paies filios **(Cū autē peperit pu**
erū) masculū (iam nō meminit
pressurē) **Dolor** ei pturētis ē do
lor pressiuus a ideo vocat pressu
ram sed tristitia mutatur in gau
diū a hoc est (propter gaudiū)
naturale (qz natus est homo) pi
gnus nature fugientis (in mun
dum) **In quo** remaneat posteri
tatis successio **Lu. p.** **Elisabeth** i
pletum est tempus parēdi a pe
perit filium a audierunt vicinī a
agnati eius quia magnificauit
dñs misericordiā suā cū illa a cō
gūlabant ei **Gen. xxx.** hoc p btī
tudine mea btām me dicēt oēs
mulieres. sic ergo obliuiscit pres
sure **(Et vos ergo)** adaptat filie:
a vos pregnātib? similes qui cō
cepistis sp̄m̄ factū nō adhuc per
fectū in vobis (nūc quidē) in pas
sione mea (tristitiā hētis) q̄si
iam pturētis **Ysa. vicesiō sexto**

A facie tua dñe accepim? et quasi
pturuiim? et pepimus spiritū sa
lutis **Proū-xxv.** Omnis plaga
tristitia cordis **Cris.** Magna ē
tristitia tyrānis et multa nob vi
rilitate opus est vt resistamus
huic passioni et qd vtile est in ea
castificātes supflūū dimittam?
vñ-ij. Cor-ij. Magis conetis et
solemni ne forte abūdanciori
tristitia absorbeat. tristitia ego
sic racōnabilis discipuloz cristi
ent p. pet. p. Modicū si oportet
nunc tritari in varijs tēptacōi
b? vt pbaō vestre fidei multo
pāosior sit auro qd p ignē pba
tur (**Itez autē videbo vos**) i ap
partōe post resurrectōez et tunc
melius ad lucē acceptus in vobis
exibit spūs vel itez vt dicit **Glō.**
post tristitiā victo impugnatōe
remuneāto et hoc erit post mortē
in quolibz et in die iudicij geneā
liter (et tunc gaudebit cor vrm)
qz tunc pietas in lucem spū salu
tis quē mō pturientes habetis.
Gen-xxi. dixit sara cū peperat. ri
fū michi fecit de? qūqz audierit
cōridebit meū **Rifus** ergo iaz in
nobis formati in xpō spū salutis
p gloriosā immortalitatez gene
rat nobis gaudiū istud **Exo-iiij.**
Vides te letabit corde. **Ysa-lx.**
Videbis et affluēs et mirabitur et
dilatabit cor tuum. (Et gaudiū
vestz) quod ego sum in spū salu
tis formati in gloriā (nemo) de

cetero (tollet a vobis) **Rō-vi.** cri
stus resurgēs ex mortuis iā non
morit ac. **Iester-ix.** Luct? atqz
tristitia i hylaitatē gaudiūqz cū
sa sunt. **Ysa-xxxv.** Gaudiū et leti
ciāz obtinebūt: fugiet dolor et ge
mitus **Apoē-xxi.** Absterget de?
ōnem lacrimaz ab oculis sancto
rū ac. (et in illo die) plene vestre
illustracōis p spū missuz in vos
in lucis visioe et ignis vt intus
luceatis et ferueatis (nō me inter
rogabitis qd qd) qz opus nō ha
betis. qz omnia expediēcia ad salu
tē vestrā et alioz intus vobis pfi
dens docebit vos spūs **Ihere-xx**
xi. Nō docebit vir vltra proximuz
suū et vir fratrem suū dicēs co
gnosce dñm. ones sciet me a mi
mino eoz vsqz ad maximū eozū
Ysa-liiij. Donā terminos tuos
pacē et vniuersos filios tuos do
ctos a dño. **pē.** Incerta et occul
ta sapie tue manifestasti michi
vel dicat: **In illa die:** plene glo
rie in bñtudine vbi in verbo dei
ōnia videbitis: nō me interroga
bitis quicqz: qz nichil querēduz
latebit **Greg.** Quid est qd non
videāt qui vidētem omnia vident
(Amen amē dico vobis) **Hic** i
cipit tertia ps huius capituli in
qua solat discipulos ex hoc q
pumptus et patus est ad exaudi
endū ones peticōes eoz. **Et** diui
ditur in duas ptes. **In** quarum
pma attēdit exaudiēdi facilitas

In secūda autē ex hoc tāta disci-
puloꝝ solacio ibi: dicit ex disci-
pulis eius **E**cce nūc palā loq̄ris:
Adbuc autē in p̄mo loꝝ dicit q̄
tuor In quoz p̄mo ponit libera-
lē exaudicōis p̄missionē. In se-
cundo de eo qd̄ petēduz est erudi-
cōem In terco ad petēdum t̄pis
agruitate In q̄rto de om̄ibz que
docuit inuit explanacōez dicit ez
go: Amē amen dico vobz: duplici-
vitatē confirmacōe vt ex liberalitate
p̄ris exaudicōis habeant certitu-
dinem **M**arc̄. xi. Quicq̄d orātes
petitis credite et accipietis et fiet
vobis (Si quid petieritis) hoc ē
si aliquid est qd̄ petitis qz vanū
et malū nichil est bonū etiaz tem-
porale in se aliquid est **A**ug. q̄c
quid aliter petatur q̄ qd̄ ad vitā
eternā cedit nichil petatur nō qz
res om̄ino nichil ē. Sed qz itā
te rei opacōe quicq̄d aliud cōcu-
piscit nichil ē neqz enī nulla res
est homo De quo dicit ap̄ls **G**a-
lat̄. vi. Qui se putat aliquid ef-
fecū nichil sit ipse se seducat In
cōpacōe enī sp̄ialis hōis qui scit
grā dei se esse id qd̄ est quisquis
vana p̄sumit nichil petit ideo
dicit: si quid: hoc est si hoc qd̄ pe-
titis est quid siue aliquid: petei-
tis (p̄rem) cui? olfactu? dulcescit
in ipsa peticōe (in nomine meo)
quod est saluatoris nomen et sa-
lutis (dabit vobis) liberaliter et
abundāter vobis ad vtilitatem

fic ego determinat et qd̄ petat et
et a quo et qualiter dabitur et ad
quid De p̄mo dicit **M**ath̄. vi. pri-
mū querite regnū dei et iusticiam
eius et hec om̄ia adicientur vobz.
hoc enī est quid De secundo **M**a-
th̄. vi. Sicut pater vester quid
necesse sit. De terco dicit in psal̄. in
nomine tuo levabo manū meas.
hoc est in pietate et cultu nois tui
Ihere. xiiij. Nōmē tuum inuoca-
tuz est sup nos. hoc enī nomē sal-
uatoris perfectam p̄tendit p̄iera-
tē De q̄rto dicit **E**ph̄. iij. Ei autē
qui potens ē om̄ia facere sup abū-
dāter q̄ petimus aut intelligi-
m? ip̄i gloria in eccl̄a in xp̄o ille
su **J**aco. p̄. Dat om̄ibus abundā-
ter et nō improperat vobis hoc di-
citur qz p̄ se petere debz **L**uce. xi.
Si vos cum sitis mali nostis bo-
na data dare filiis vestris q̄nto
magis pater vester celestis dabit
sp̄m bonum petētibus se sp̄. **C**o-
rinth̄. xij. Vnicuiqz datur mani-
festacio spiritus ad vtilitatem.
Sic ergo quatuor notatur i ver-
bo isto. huius autem petiti ad alia
preterito tempore petita cōparat
dicens (vsqz modo) quia imper-
fecti et animales fuistis non sciu-
istis quid petendū erat **E**t ideo vs-
qz adhuc (nō petistis) q̄c q̄) h̄ ē
qd̄ aliqd̄ sit (i noie meo) qz nesci-
uistis **R**ō. viij. nā qd̄ orē? h̄m qz
oportz nescim? ip̄e at sp̄s postu-
lat p̄ nob̄ geitibz ienarrabilibz

Glō. hoc est docet nos sic orare et
postulare. **Cōtra** hoc tamē videt
ēē illud **Math. xx.** Dic vt sedeāt
hij duo filij mei vnus ad dextrā
tuā et vnus ad sinistram tuam in reg
no tuo. **Sed** ad hoc dicit qd mu
lier hoc hūanuz aliqd fuit passa
et putabat xpm ilico re gnaturū
in regno hūano et ideo hoc petijt
et hoc fuit nō quid s̄ nichil pete
re **Et** ideo xpus dixit nescitis qd
petatis. **ij. Cor. iij.** Id em qd in
pnti est in omētanei et laue tribu
lacōnis nostre supra modū et s̄
limitatē eterne glē pondus operat
in nobis **Pondus** ergo est qd ef
num est et ergo nisi hoc petat nō
habz pondus qd petat et hoc ē qd
subdit (petite tēvt gaudiū vrm
plenū sit) hoc em est qd petere s̄
autē est gaudiū supēfluens et i
tus implens **Lu. vi.** mensurā bo
nam et cōfertam et coagitatā et sup
effluentē dabunt in sinum vrm
Math. xxv. Intra in gaudiū do
mini tui. qz em supēfluens est
ideo nō intrat s̄ intrat in ipsum
tamē implet intus mēsurā bonā
ad nature capacitātē. cōfertā ad
meriti mensuram et coagitatā ad
spēi expectacōem et supēfluentes
ad dīne largitatis immēsitatem
hoc est ergo gaudiū plenū (hoc i
puerbijs) tangit hic tēporis cō
gruitatē ad petēduz magna. ha
ctenus autē cū animales erāt ma
gna eis pponere nō potuit s̄ i p

uerbijs erudiuit **Est** autē puer
biū sermo aliud sonans et aliud
intēdens et sic de dīnis hactenus
locutus ē dñs. qz sicut dicit **Dpo**
misi? nobis carnalib? impossibi
le est lucere dīnum radiū nisi sa
cris velamib? arā uelatū. vñ qz
dicit hic: hoc non demōstrat ime
diate dicta s̄ oīa que a pncipio
doctrīne sue dicta sūt hoc em oīa
talibus puerbially oportuit ppo
nere. **p̄s.** **Aperiat** in pabolis os
meū loquar pposicōes ab imāo.
Sed obiāt qd dicit **math. xij.**
Vobis datū est nosse misteruz
regni dei ceteris autē in pabolis
Sed ad hoc dicēdum qz in veri
tate status disciploz vt tūc fuit
vt i pabolis pponeret eis miste
rum regni dei qz aliter intellige
re nō potuerūt. s̄ qz dicitur est vo
bis datū est nosse nō dicit ideo:
qz tunc pfectōem sensus habue
runt ad intelligendū **Sed** qz in
telligere aliqualit inceperūt et s̄
in aduentu spūs sancti impletuz
est et ideo hic dicit hoc oīa que
dixi vobis (i puerbijs locut? sū
vobis) docens vos de dīnis per
humana (s̄ venit hora) hoc est iā
in veniēdo est siue illa hora sit spi
ritus sancti recepō siue eterna i
bitudine visio. (Cū iam nō in
puerbijs loqr) s̄ p internaz spūs
accepōem et bitudinis in mea
resurrectōe demonstracōez (s̄ pa
lam) p eā qua me pat clarificat

lu. x. (de prēe annūciabo vobis) ysa
i. e. xxxij. Regē in de. ore suo vide
bunt. ps̄. Dñe in lumie vult? tui
ambulabūt. In lumie em̄ on̄iuz
p̄abola nō indigz p̄. Jo. iij. filies
ei erim? ⁊ videbim? eū si ē. Jo. p̄.
Videbis celos aptos ⁊ angelos
ascēdētes ⁊ descēdētes sup filiū
twis (in illo die) magnifice clai
tatis. ps̄. Nec ē dies quā fecit do
min? exultem? ⁊ letemur in ea ⁊
h̄ ē q̄rtū vbi ea q̄ dixit explanat
(in noīe meo) qd̄ est sup on̄e no
mē qd̄ vobis tūc erit agnitu (pe
tētis) ⁊ videbitis qd̄ in sacramē
tis ⁊ oracōib? p̄r nomē hoc hono
rificabit in om̄ib? exaudiēdo. He
bre. v. In om̄ib? exaudit? p̄ sua
reuerētia q̄liter autē om̄ia p̄dixit
explanās dic̄ (nō dico vobis qz
ego rogabo p̄rēz p̄ vobis) p̄uis
em̄ rogē nō tamē est necē qz meri
ta vestre caritatis ⁊ fidei p̄ vobis
interpellabūt. ⁊ hoc ē qd̄ dicit (ip
se ei pat) cui? affect? ad vos dul
cissim? ē (amat vos) ij. Re. p̄. sic
mater vnicū amat filiū ita te di
ligebā. Ysa. xlix. Si p̄t obliuisci
mulier infantē suū vt nō misere
atur sui vteri filio ⁊ si illa oblita
fuerit. ego tamē nō obliuiscar tui
(qz vos me amastis) Cōiunctō
nō est causal? s̄ quādā signi dat
ratiōez ⁊ ē s̄sus hoc qd̄ me ama
stis signū est qz pater amat vos
Prover. viij. Ego diligētes me
diligō merito ego hui? caritatis

mereremini exaudiōem (⁊ cre
didistis) Ecce meritū fidei (qz a
deo exiui) sicut natus ab ipso. h̄
em̄ est fides q̄ meret exaudiōem
⁊ hoc est qd̄ dicit credidistis qz
a deo exiui. Job. xi. Ego credidi
qz tu es xp̄s filius dei viui qui in
hanc mundū venisti ad extero
ra fact? visibilis cu; eēs inuisibi
lis. Baruch. iij. In terris visus
est. Exitū autē illum declarat di
cēs (Exiui) p̄ eternam generacō
nē (a p̄rē ⁊ veni) assumpta carne
(in mundum) visibili? fact? mū
do. Jo. viij. Ego enim a p̄rē a dō
processi ⁊ veni (iterum relinquo
mundum) non tamen relinq̄ car
nem quam assumpsi de mundo.
(Et vado ad p̄rē) p̄ ascensioez
hoc signatū ē. Gen. xxxv. vbi d̄r
Surge iacob ⁊ ascēde bethel et
habita ibi. Jacob ei luctator cri
stum signat qui lucta expugna
uit mortē ⁊ dyabolū. Bethel at
tom? dei interpretatur ad quam
luctator noster in die ascensiois
cum animab? sanctis ascendit ⁊
ibi ad dexterā patris habitavit
Gen. xxxi. Surge ⁊ egredere de
terra hac reuertens in terraz na
tuitatis tue (Dicunt ei discipuli
eius) Hic incipit pars que ē de
discipulorum consolacōne. Tan
guntur autem hic tria quorum
p̄mū est professio discipuloz qz
sint verbis dñi consolati. s̄ quia
adhuc de se erant decepti ideo

secundo ponitur instructio qd ad
huc erat infirmi ne at ex infirmita
te vacillent. tercio ponit qualiter
in xpo debent ee confirmati. in pri
mo tria. in quoz primo laus poni
tur doctrine xpi. in secundo confessio
omnia scientis xpi dei. in tercio per
fectio fidei: dicit ergo ei discipuli:
ex vbo qd ultimo dixit instructi
est autem hoc verbu: qui venit ho
ra qn no in puerbijs locuturus
est. qz hoc letater expectabat vt
apta visione viderent mirabilia
de regno xpi. (Ecce nunc palam
loqris: scz qd in futuro no modo
nobis ea qd pmisisti ondas de pa
tre. semp em expectauim? vt nuc
oñderes **Ysa. lxxv. Palā apparui**
hijs qui me no interrogabant.
p̄s. Locutus es in visione factis
tuis (a puerbiu nullu dicit) sed
exp̄sse pmittis qd te a prēm nob
in pximo ostēdes **Matth. xi. Ab**
scōdisti hec a sapientib? a prude
tibus. a reuelasti ea puulis **Augu**
stin? tamē dicit qd dixerūt hoc di
scipuli no intelligētes sermōem
xpi a vsqz a deo no intellexerunt.
Et qd etiā no intellexerūt se hunc
hōmōez no intelligē? a reputabāt
palā ee quod palam no erat a fi
ne puerbio ee quod p puerbiuz
dictum erat. vñ **Glō. Palā loqui**
estimāt cū dīctorū eū? nequeāt
ap̄hendere misteria. qz qcquid
audierūt adhuc erat illis in pu
bium. p̄oz exp̄ficio melior est a

planior (nunc scim? qz scis oia)
p hoc qd nosti occulta cogitacōnū
anteq̄ a te queriāt que nemo sciē
potest nisi de? qui scit omnia a no
uit **Job. xxi. de? tu omnia nosti.**
Job vlt. nulla te latet cogitacō
a ideo (no opus est tibi) qui scis
omnia (vt q̄s te interrogz) qz an
q̄ interrogēis scis qd quilibz de
fiderat querē **Job. xvi. No op?**
erat illi vt eum quis introgaret
testimoniū phibz de homie ip̄e ei
sciebat qd essz in homie. **Eccā. xxi**
ij. Videt omnia in absconditas
ptes (in hoc) ifallibili signo (cre
dimus) no tamē adhuc firmū
(qz a deo) prē (existi) p genera
onē **Job. ix. Nisi hic esset a dō n**
posset facere quicq̄ **Itē. iij. Vā**
ni? quia a deo venisti magister.
nemo em pōt hec signa facere q̄
tu facis nisi fuerit de? cū eo. (Rū
dit eis ih̄s) reducēs ad sui ip̄oz
cognicōez sic fecit a petz **Job. x**
vi. (mō creditis) vt puuli a pa
les. de puulis d: **Matth. xiiij. mo**
dice fidei quae dubitastis de tem
poralib? **Matth. xiiij. Ad tēp? cre**
dunt a in tempe temptacōnis re
cedunt (Ecce venit hora) **Luc. xx**
ij. Hec est hora vestra a ptās te
nebrarū (a iam venit) hoc ē iam
in pximo instat p iudaz tradito
rem a iudeoz ministros q̄ veniūt
vt me capiāt. hec est em hōā pre
finita. qz omnia cōpleta sunt vsqz
ad captiuitatē a passionē. iaz em

data est malis in me licētia. **Jo-**
xiiij. Sciens ihesus qz venit hora
eius vt trā. ex hoc mūdo ad prēz
-ij. ad **Thessa. ij.** Misterium nūc
operat iniquitatis. **Ysai. xxxvij.**
Dies tribulaciōis et angustie cor-
rectōis et blasphemie dies h̄ (vt
disp̄ganimū vn̄ quisqz i ppria)
qz nō est q̄ vos cōgreget in vnū
sicut ego feci **Ysai. liij.** Om̄s nos
q̄si oues errātes vnusquisqz in vi-
am suā declinabat et dñs posuit
in eo iniquitates omniū nostr̄. **ij.**
Re. vlt. Nō habent isti pastore
reuertātur in tabnacula sua (Et
me solū relinq̄tis) passiomb? et
volūtati tortoz derelictū **Math.**
xxvi. Periciā pastore et disper-
gentur oues gregis **Zach. xij.**
Pericite pastore et dispergetur
oues (Sed nō sum sol?) hoc est
homo p̄uatus et purus (quia pa-
ter) per vnitatē substācie diuine
et inseparabilitatē (mecū est) Ita
qz in passiōe et in morte fortitudi-
nē suam in mirabilib? ostendet.
Josue p̄mo. Nō te deseram neqz
derelinquā **Jobis. viij.** Qui me
misit mecū est et nō relinquit me
solū. quia que placita sūt ei facio
semp̄. Sed cōtra hoc esse videtur
q̄d dicitur **Math. xxvij.** et in ps̄.
De? deus meus quae me dereliq̄
stis. **re.** Sed ad h̄ dicendū qz nō
dixit x̄ps̄ ibi se eē a d̄mitate dere-
lictū. sed potius humanitatē esse
derelictā a defensionis d̄ine pre-

fidio. quia tribulaciōib? et pas-
siomb? tunc deitas exposueat hu-
manitatē quaz tamē nunq̄ dese-
ruit p̄ societātē vniōis (hec locu-
tus sum vobis) om̄ia quecūqz di-
xi in sermone isto (vt in me) ma-
nendo sicut palmes in vite (pacē
habeatis) in corde qz hec est pax
vestra et ad dāi et ad cōsciēciam et
m̄cl. et in cōsciēcia turbaciōis
habeatis pro p̄secuciōib? meis
vel vris. **Vnde glō.** Hec est pax
pro qua xp̄iam sum? pro qua sa-
crantis imbuimur p̄ qua erudi-
mur om̄imodis pro qua sp̄ritū
pignus accepim? pro qua in eū
credim? et speram? et amore eius
accēdimur. hec est in pressuris li-
beraciō et cōsolaciō vt in hoc fine
feliciter ignem? **In hoc ergo ser-**
monem cōcludit Philippen. iij.
Pax dei que exuperat om̄em sen-
sum custo. cor. ac. **Ysai. vltimo.**
Ecce ego declinabo in vos sicut flu-
men pacem. **Eph. ij.** Ipse em̄ est
pax nostra qui fecit vtraqz vnū
(**In mūdo**) mūdāna diligēciā
vni (pressuram habebitis) sicut
vobis predixi. **Jacobi. ij.** Diui-
tes per potēciā oppriment vos et
ip̄si pertrahēt vos ad iudiciā. hec
tamē pressurā non est cōtraria pa-
ci (Sed cōfidite) animo forti cō-
fidēciā habete que est fortitudo
animi cum spe vincēdi pericula-
quia (ego) iā pro vob (viciā mū-
dū) qz n̄ p̄ualebit decetero mūd?

data est malis in me licētia. Jo-
xiiij. Sciens ihesus qz venit hora
eius vt trā. ex hoc mūdo ad prēz
-ij. ad Thessa. ij. Misterium nūc
operat iniquitatis. Ysai. xxxvij.
Dies tribulaciōis et angustie cor-
rectōis et blasphemie dies h̄ (vt
disp̄ganimū vn̄ quisqz i ppria)
qz nō est q̄ vos cōgreget in vnū
sicut ego feci Ysai. liij. Om̄s nos
q̄si oues errātes vnusquisqz in vi-
am suā declinabat et dñs posuit
in eo iniquitates omniū nostr̄. ij.
Re. vlt. Nō habent isti pastore
reuertātur in tabnacula sua (Et
me solū relinq̄tis) passiomb? et
volūtati tortoz derelictū Math.
xxvi. Periciā pastore et disper-
gentur oues gregis Zach. xij.
Pericite pastore et dispergetur
oues (Sed nō sum sol?) hoc est
homo p̄uatus et purus (quia pa-
ter) per vnitatē substācie diuine
et inseparabilitatē (mecū est) Ita
qz in passiōe et in morte fortitudi-
nē suam in mirabilib? ostendet.
Josue p̄mo. Nō te deseram neqz
derelinquā Jobis. viij. Qui me
misit mecū est et nō relinquit me
solū. quia que placita sūt ei facio
semp̄. Sed cōtra hoc esse videtur
q̄d dicitur Math. xxvij. et in ps̄.
De? deus meus quae me dereliq̄
stis. re. Sed ad h̄ dicendū qz nō
dixit x̄ps̄ ibi se eē a d̄mitate dere-
lictū. sed potius humanitatē esse
derelictā a defensionis d̄ine pre-

cōtra vos. nec pmissione diuicia
rū. nec illectōe delcācōnū. nec ābi
cōne honorum. nec cōminacōne
penaz. **Heb. xi.** Sancti p fidem
vicerūt regna opāti sūt iusticiā
adepti sūt repromissiōes p. **Jo.**
quinto. hec est victoria que vincit
mūdū fides nā. sic ergo conclusus
est sermo quo discipulos cōfoi
uit rē. **Ca. xvij.**

Hec locutus est ih̄sus rē.
Hic incipit verbi mani
festatio p oracōnis suf
fragiū quo suis manifestat. **Di**
uidit autē in duas ptes. **In qua**
rum p̄ma ad vtilitatem suoz a
prē petit sue claritatis maifesta
cōne. **In secūda** autē per quos
ista manifestatio faciēda est pe
tit sādītatis cōfirmacōez ibi: ma
nifestavi nomē tuum hominibus:
In p̄ma harū dicitur quatuor
In quoz p̄mo ponit id qd p̄tinz
ad oracōis deuocōem. **In secūdo**
ponit petiti exp̄sionem. **In tercō**
meriti p̄pter quod exaudiēd? est
allegacōem. **In quarto** redit ad
instātem apud prēm oracōem.
In p̄mo horū tangit sex. in quoz
p̄mo tangit qd p̄tinet ad istius
cū p̄cedentib? ordinis cōtinuitatē
dicēs: hec: ad erudiōem samita
tis a p̄ncipio sermōis vsq; huc
locut? est ih̄s: autor salutis. p̄u
bioz. xxx. **Om̄nis sermo** dñi cli
pe? ignitus ē sperantib? in se. h̄
quia ōne qd docet sermo d̄mus

impetrandū est p deuocōnis ora
cōem. **Ideo** vt exemplū det vobis
recurrat ad oracōez vt ea que do
cet impetrētur. **Et ideo** sequitur
(**Et eleuatis ocul? rē**) qd ē secū
dum ad oracōis p̄tinens deuocō
onē. subleuacō em oculoz deuocō
onē in orante p̄tendit et fiduciaz
impetrādi et directōez intecōnis.
De p̄mo **Tren. iij.** **Leuemi? corda**
nostra cū manib? in celum. **ij.** **pa**
lipo. xx. **Cuz** ignoram? quid age
re debeam? hoc solū habem? resi
dū vt oculos nr̄os dirigam? ad
te. **De secūdo** scz impetrandi fidu
cia **Job. xi.** **Ihesus** fursū eleua
tis oculis in celū dixit pater gr̄
cias ago tibi quia exaudisti me
ego autē sciebaz qz semp tu me
audis. **Ps.** **Ad te** leuavi oculos
meos qui habitas i celis. **De ter**
cio autē dicit in psal. **Dirigatur**
oracio mea sicut incensum in cōspe
ctu tuo eleuacō manūū mearū sa
crificiū vespertinū. **Contrarium**
autē videt p̄ illud **Job. xxij.** qui
inclinauerit oculos suos ip̄e sal
uabit. **Luce. xvij.** **Nolebat** ocu
los suos leuare ad celū. **Ad h̄**
dicendū qd aliud est in oracōne
peccatoris et in oracōne saluatoris
et in oracōne viri iusti. p̄cōr em
indignitatis sue sibi cōsciū non
p̄sumit qd ad locū sādītatis re
spectū statim dirigat et ideo hū
liter vilitatem suam recognoscē
do oculos dep̄mit. **ij.** **pal.** vltio.